

Ivykdyta penkmečio užduotis

Sios savaitės viduryje eiliniu reisų į elevatorių mūsų kolūkio automašinių vairuotojai Antanas Baltušnikas ir Antanas Rutkauskas baigė vykdyti kolūkiui skirtą grūdų pardavimo valstybei penkmečio užduotį — 862 tonas. Grūdus į elevatorių tebevežame, ir šlandien jau būsime pardavę 35 tonas virš penkmečio užduoties.

Kolūkyje nukirsti visi 156 hektarai žiemkenčių. Tikimės, jog savo išpareigojimą — prikultū grūdų vidutiniškai po 26 cent iš hektaro — įvykdytume.

Mūsų kolūkio kombainininkai lenktyniauja dviem grupėmis. „Nivų“ grupėje iki šiol pirmauja Edvardas Baltušnikas. Senesnės markės kombainus valdančių vyrų tarpe praėjusią savaitę išsiveržė priekį komunistas Antanas Gledrys, kertęs javus pirmąją sezoną, stropus ir ištermingas mechanizatorius. Šią savaitę kombainininkai sparčiai plovė pašarinius miežius. Grūdų srautui sustiprėjus, našlių džioviklių (bendras jų galtingumas — 8 tonos per valandą) mašinistai Petras Gledrys ir Algis Kulbokas, kiti grūdus valantys bei džiovinantys žmonės, triūsia dviem pamainomis. Baigus

anksčiau pribrendusių pašarinių miežių pjūtį, javų kirtėjams bene teks dieną kitą atskvėpti, kol sėklai skirti miežių pašalal galutinai pribrės.

Nuo kombainininkų pas mus neatsilieka šiaudų dorotojai. Antai, iki ketvirtadienio Javai buvo nupjauti nuo 186 ha ploto, o šiaudai sudoroti nuo 166 hektarų. Ypač tvarkingai ir sparčiai šiaudus presuoja traktorininkai Kazys Jakimavičius ir komunistas

Kostas Baranauskas. Dažnai stirtas sukrauna mechanizatorius Jonas Urbonas.

Sios savaitės viduryje pas mus buvo nuskusta 100 ha rąsenų.

Sandėlyje valoma žiemkenčių sėkla, baigiamos ruošti dirvos jų sėjai.

A. PEČIUKENAS

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius, spaudos centro „Derlius-79“ grupės narys

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 95 (3985)

Anykščiai,

1979 m. rugpjūčio mėn. 18 d.

Kaina 2 k.

Kai komunistai jaučia atsakomybę

(Pasakoja „Aukštakalnių“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius, spaudos centro „Derlius-79“ grupės vadovas)

ba ir organizavus javakirčiams išskilmingas palydas į laukus, jau nuo pirmųjų pjūties dienų jautėsi gana darbus darbų ritmas, susiklausymas ir drausmingumas. O tai darbinei nuotakai sukurti padėjo ir padidėjęs komunistų gamybinis ir visuomeninis aktyvumas, ir taikomos žmonių veiksmingesnės materialinės ir moralinės paskatos.

Komunistai atskiruose baruose iš tiesų rodo kitiems darbo draugams sektingą pavyzdį. Štai kombainininkas komunistas Algis Medinis, įtemptai ir kokybiškai padirbėjęs ir pasiekęs vidutiniškai po 12 sutartinių hektarų javų nuėmimo pamainos išdirbį, tapo šios savaitės pradžioje ne tik mūsų ūkio, bet ir rajono kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju. Toks skatinantis pavyzdys susilaukė ir pasekėjų. Mūsų ūkio kombainininkas Petras Šiaučinas tuo pat metu išsikovojo rajono kombainininkų gausiame būryje antrąją vietą, o Jonas Kuli-

kauskas — penktąją vietą. Šių darbo veteranų darbštumo paskatinti teigiamai užsirekomendavo javapjūtėje ir ūkio komjaunimo-jauimo grupės kombainininkai, o jų atstovas Jurijus Polilovas tapo rajono jaunųjų kombainininkų socializmo nugalėtoju. Stropumu ir pareigingumu pasižymi mūsų kolūkio komunistai — automašinių vairuotojai Jonas Aleknavičius ir Albinas Balčiūnas, kurie nuo ankstyvo rytmečio nugabena išdžiovintus grūdus iš žolės miltų agregato į sandėlį, o po to jau skuba į javų laukus ir iš ten, nuo kombainų, veža grūdus į sandėlius. Tikru šeiminku, atsakingu už žolės miltų agregato tvarkingą techninę būklę ir kokybišką grūdų išdžiovinimą, tapo šio agregato mašinistas komunistas Vladas Kaunietis.

Konkrečius partinius įpareigojimus javapjūtės laikmečiu yra gavę bei juos stengiasi kuo geriau įvykdyti ir kiti partiečiai. Į javapjūtės

socialistinio lenktyniavimo organizavimo ir šio lenktyniavimo rezultatų apibendrinimo komisijos sudėtyje įeina net 7 komunistai. Šios komisijos atstovai TSKP nariai Irena Jasiulienė, vyr. agronomas Vygantas Butkevičius sistemingai kontroliuoja kombainininkų darbo kokybę, rūpinasi javakirčių darbo organizavimo ir jų nukreipimo iš vieno lauko į kitus klausimais. O kombainų techninio aptarnavimo, operatyvaus jų gedimų šalinimo reikalais pavesta rūpintis komunistui Antanui Pakšui. Jo žinioje yra remontininkų grandis ir dažniausiai šios grandies žmonės pašalina pasireikšiančius technikos gedimus tiesiog lauke. Dispečerė komunistė Eleonora Kirsnytė atsakinga už operatyvų automašinių paskirstymą tiek darbams į laukus, tiek ir gabenant iš ūkio į elevatorius grūdus. O komunistė Janina Stalnionienė gerai atlieka įpareigojimą, organizuodama kombainininkų maitinimą jų

darbo vietoje.

Socialistinio lenktyniavimo viešumai užtikrinti pas mus panaudojami leidžiami kovos lapeliai, kur viename atspindi kombainininkų darbo rezultatai už praėjusią dieną ir nuo javapjūtės pradžios, o kitame kovos lapelyje informuojami žmonės apie javapjūtės eigą ūkio mastu apie šiaudų tvarkymą, rąsenų skulimą bei dirvų ruošimą žiemkenčių sėjai. Šiuos kovos lapelius dar padauginame ir su jais gali susipažinti kolūkiečiai ūkio kontoroje, Troškūnų ir Latavenų mechaninėse dirbtuvėse bei kombainininkų darbo vietose. Apiforminant ir išleidžiant kovos lapelius, nemaža darbo įdėda komunistė Aldona Laurinavičienė.

Kombainininkų darbo rodikliai susumuojami kiekvieną dieną, o per savaitę susumuojus socializmo lenktyniavimo rezultatus, darbuotojai jį palygina su šiais metais gautais rezultatais, darbuotojai jį palygina su šiais metais gautais rezultatais, darbuotojai jį palygina su šiais metais gautais rezultatais. Be to, kombainininkui, priklausiusiam kombainui SK-5 100 tonų grūdų kiekvieną sykį išmokėsime po 80 rublių pinigine premija žinoma, su sąlyga, jeigu kombainininko darbo kokybė bus gera, jei jis nepažeis darbo drausmės, stropiai vykdys prieigaisrines apsaugos reikalavimus ir užtikrins gerą technikos priežiūrą. Įvykdžius šias sąlygas kombainininkams, kurie dirba SK-4 kombainais, atitinkamai bus išmokamos po 100 rublių pinigines premijas. O kai susumuosime galutinius javapjūtės rezultatus, užėmusiam pirmąją vietą kombainininkui įteiksime pereinamąją prizą ir 125 rublių pinigine premija, o antrąją—trečią vietą iškovojusiems javakirčiams atitinkamai skirsime po 100 ir 75 rublių pinigines premijas.

Reikia pasakyti, kad ūkio komunistai ir visi žmonės, dalyvaujantys javapjūtės darbyje, rodo iš tikrųjų daug ryžto ir atkaklumo, kad kiekviena palanki darbai valanda būtų kuo racionaliau panaudota, kad išaugintas derlius be nuostolių būtų sudorotas.

Linarautės darbmetis

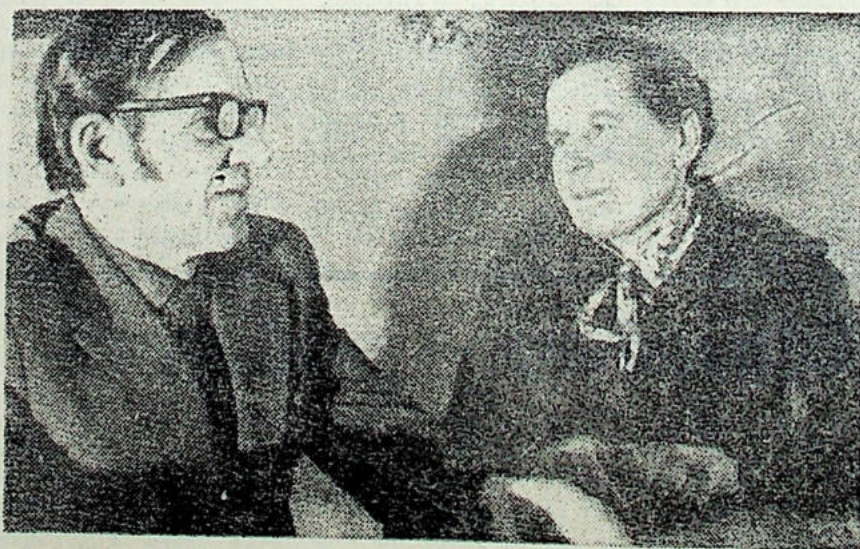
Levaniškėčiai žemdirbiai šiemet augina 150 hektarų linų, iš kurių 90 hektarų, apsestų anksčiau, jau pribrendo, vos tik įpusėjus javapjūtės darbymečiui. Todėl greta įtemptai dirbančių javakirčių, kurie jau yra prikultę daugiau kaip 1000 tonų naujojo derliaus grūdų, šiomis dienomis į linų laukus išvairavo savo kombainus mechanizatoriai Petras Osas, Jonas Pečiukėnas ir Povilas Valickas. Darbuotojai kasdien nurauna linus, suriša į pėdelius arba juos pakloja nuo 11 hektarų ploto. Nurauta ūkyje jau 50 hektarų linų. O nušukuotas galvenas iš laukų į galvenų džiovinimo punktą traktoriaus priekaba nugabena mechanizatorius Jonas Mincė.

Kaip pasakoja kolūkio agronomas, Spaudos centro „Derlius-79“ grupės narys Antanas Alkauskas, levaniškėčiai numato linų stiebelių realizuoti 250 tonų, o kita dalis linų bus išvežta į fabrikus šiaudeliais.

S. Venckus

Javapjūtės išvakarėse, dar sukvietę į pasitarimą visus mechanizatorius, žemės ūkio specialistus ir kolūkiečius, kurie tiesiogiai turėjo dalyvauti prasidedančios pjūtės darbymečiui, plačiai supažindinom žmonės su socializmo lenktyniavimo nuostatais ir tomis skatinimo priemonėmis, kurios bus taikomos kombainininkams, šiaudų dorotojams, vežančiams grūdus vairuotojams. Čia jaunesiems kombainininkams buvo priskirti globotojai.

Atlikus vistik nemažą organizacinį paruošiamąjį dar-

Gražią šeimą išaugino Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio gyvulininkystės darbuotojai Jonas ir Julė Patumsiai. Sūnus Valentas, baigęs Vilniaus Valstybinį V. Kapsuko universitetą, dabar gilina savo žinias aspirantūroje Kaune. Žita — pedagogė, baigusi Vilniaus Valstybinį Pedagoginį institutą. Alma taip pat įsigijo aukštąjį išsilavinimą, sėkmingai baigė Kauno politechnikos institutą. Visi trys Patumsių vaikai darbštūs, sąžiningi, draugiški. Tai todėl, kad jie pasekė savo tėvų pėdomis. Julė Patumsienė ilgą laiką dirbo kiaušinių šėrke, dabar keturiolika metų sąžiningai dirba karvių melžeja. Julės Patumsienės krūtinę puošia Garbės ženklų ordinas, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojos ženklai. Jonas Patumsis keturioliktus metus dirba galvijų fermos brigadininku. Apie abu Patumsius — gyvulininkystės darbuotojus ir apie jų šeimą ūkyje galima išgirsti tik labai gerus žodžius.

Vyt. Bagdono nuotr.

Atskirtiniu būdu

Elmininkų eksperimentinio ūkio priešmėlio dirvose miežiai išleide daug naujų atžalų. Tiesioginiu kombainavimu tokius javus nepaprastai sunku iškult. Todėl užvakar šie miežiai pradėti pjauti savaeigėmis šienapjovėmis. Giedromis dienomis pradalgės greitai išdžiūsta, o kombainininkai nupjautus javus suren-

ka nepalyginamai sparčiau ir švariai iškult. Grūdai byra į bunkerius beveik normalaus drėgnumo.

Šis būdas panašiomis sąlygomis plačiai taikytinas ir kituose ūkiuose. Patarina pripažinti javų į pradalgės tiek, kad kombainams surinktuvais būtų paruoštas darbų frontas vienai dienai.

D. Binkys

Žydriųjų trasų šeimininkai

Dešimtys plieno paukščių kasdien atskrenda į Vilniaus aerouostą žydrosiomis padangų trasomis. Jeigu sudėtume jas į vieną tiesiąją, kelis kartus apjuostume žemės rutulį.

Sukurla pokario metais, Tarybų Lietuvos aviacija tapo svarbia liudies ūkio šaka. Dabar jos paslaugomis pritaikyti naudojami kas ketvirtas respublikos gyventojas. Komfortabilūs lėktuvai, tarp jų yra ir pačių naujausių markių: TU-134 A, AN-24, JAK-40, iš Vilniaus reguliariai skraido į Maskvą ir Leningradą, Uralą ir Tolimuosius Rytus, beveik visų brolišųjų respublikų sostines, svarbiausius ekonominius centrus, kurortus — beveik 50 šalies miestų. Avialinijomis naudojasi vis daugiau Tarybų Lietuvos miestų ir rajonų centrų. Vien tik Palangos aerouostas vasaros dienomis priima ir palydi keltuvus bemaž po pusimį lėktuvų. Civilinės aviacijos lėktuvai plačiai naudojami, teikiant gyventojams skubią medicininę pagalbą, padeda žvejams ieškoti naujų žuvies telkinių, o autoinspekcijos darbuoto-

Pasakoja Lietuvos respublikinio gamybinio civilinės aviacijos susivienijimo viršininko pirmasis pavaduotojas V. TATARSKICHAS

Jams — kovoti už eismo saugumą.

Zemai virš arimų skrendantis lėktuvas tapo nebeatskiriamas nuo kaimo peizažo. Lakūnai tręšia ir kalkina laukus, naikina kenkėjus ir piktžoles, efektyviai kovoja su augalų ligomis. Respublikos aviatoriai dabar kasmet prižiūri daugiau kaip milijoną hektarų pasėlių ir sodų. Ekonomistų apskaičiavimais, aviacijos darbas beveik dešimteriopai našesnis, negu įprastinių žemės ūkio mašinų. Be to, daugelį darbų, ypač pavasarį, aviatoriai atlieka pačiais geriausiais agrotechnikos terminais, kai jokia kita technika dar negali įvažiuoti į laukus.

Zemės ūkio darbams daugiausia naudojami lėktuvai AN-2, galintys per dieną patręšti ir pakalkinti po 200–250 hektarų.

Nepamainomu žemdirbių talkininku netrukus taps nauji malūnsparniai KA-26. Šios nedidelės, manevringos, lengvai valdomos mašinos gali nutūpti bet kokiame aikštelėje.

Ukiose statomi specialūs aerodromai lėktuvams ir malūnsparniams. Radviliškio rajone pastatytas mechanizuotas mineralinių trąšų sandėlis, šalia jo nutiestas asfaltuotas pakilimo takas. Aviatoriai lėktuvus atvairuoja tiesiog prie sandėlio, kur per porą minučių mechanizuotai užpildo bunkerius. Panašios vieningos agrocheminės tarnybos šį penkmetį bus sukurtos 50-tyje respublikos ūkių. Jos leidžia našiai naudoti aviaciją, sumažinti darbo sąnaudas, išvengti trąšų ir chemikalų nuostolių.

Aviacheminį darbų apimtį per pastarąjį dešimtmetį išaugo šešeriopai, aviacijos paslaugomis dabar naudojasi

daugiau kaip 500 respublikos kolūkių ir tarybinių ūkių. Netolimoje ateityje planuojama kasmet iš oro patręšti po du milijonus hektarų. Lietuvos žemės ūkio akademijoje netrukus bus ruošiami šios srities žemės ūkio specialistai.

Savo profesinę šventę respublikos aviatoriai sutinka svarbiais laimėjimais. Sėkmingai įvykdytos pusės metų keleivių ir krovinių pervežimo užduotys, gerojai išaugo darbo našumas. Neseniai kolektyvas raportavo, kad jau įvykdyta žemės ūkio naudingų apdorojimo penkmečio programa: iš oro patręšta, pakalkinta, nuo ligų ir kenkėjų apsaugota trys milijonai hektarų pasėlių. Susivienijimo kolektyvas pasiryžęs įtvirtinti pasiektus laimėjimus, toliau plėsti ir gerinti paslaugas keleiviams ir liaudies ūkiui.

Dailininko V. Zabskio plakatas. TASS-o fotokronika

(ELTA)

Komunistų avangardinis vaidmuo

Šių metų pavasaris buvo įtemptas visiems „Vienybės“ kolūkiečiai mechanizatoriams, o labiausiai komunistui Viliui Užkurėliui. Jis terpė į dirvas amoniakinį vandenį, sėjo ir kartu Traupio aštuonmetėje mokykloje laikė 8-ųjų klasių baigimo egzaminus. Kai jam buvo įteikiamas šios mokyklos baigimo pažymėjimas, draugai gerai prisiminė, kad jis, demobilizuotas karys, šio penkmečio pradžioje turėjo tik pradinį išsilavinimą. Grįžęs iš Tarybinės Armijos, Vilnius tuojau kibo į mokslus, nes suprato, kad žemdirbiui išsilavinimas reikalingas kaip kasdieninė duona. Ir jis, kaip dera komunistui, visuomet dirbo stropiai ir sąžiningai, ne kartą buvo iškovojęs geriausio mechanizatoriaus vardą, apdovanotas pereinamosiomis gairėmis ir piniginėmis premijomis. V. Užkurėlis darbe ir moksle rodė asmeninį pavyzdį. Tai pažymėjo kolūkiečių mechanizatorių partinės grupės organizatorius V. Skaržauskas savo pranešime šios grupės ataskaitinio

susirinkimo metu. Pranešėjas taip pat šiltai kalbėjo apie mechanizatorių Algį Janulį, kuris, neseniai baigęs kursus Troškinių KPTM Nr. 2, šiais metais į laukus išvairavo naują SK-5 kombainą ir sėkmingai kerta javus.

Per ataskaitinį laikotarpį

tinės grupės nariai nebuvo susirinkę vieni išsamiai pakalbėti apie komunistų mechanizatorių įtaką keliant mechanizatorių gamybinį aktyvumą, juos auklėjant komunistinės moralės principais. Labai teisingai atskaitiniame susirinkime pažymė-

riau ir sparčiau sudoroti ketvirtųjų dešimtojo penkmečio metų derlių. Javąjūtėje brangus kiekvienas žmogus, o ypačingai tas, kuris valdo įvairią techniką. TSKP narys, meistras reguliuotojas Viktoras Bulys, važinėdamas su techninio aptarnavimo mašina, kartu į laukus pristato degalus ir tepalus.

Skirstėsi komunistai iš ataskaitinio grupės susirinkimo, išsamiai aptarę atliktą darbą, išanalizavę ne tik teigiamus savo veiklos rezultatus, bet ir trūkumus, neišspręstas problemas. Visi gerai suprato, kad nepakanka grupės nariams vien tik gerai dirbti, vykdyti gamybinius planus, socialistinius įsipareigojimus, bet reikia ateityje ieškoti kelių ir būdų, kaip sužadinti visų mechanizatorių gamybinį aktyvumą, auklėti juos komunistinės dorovės principais. Tuomet bus visiškai užtikrinamas komunistų avangardinis vaidmuo.

Vytautas KRASAUSKAS
LKP Anykščių RK narys

Ataskaitos ir rinkimai partinėse grupėse

reguliariai buvo rengiami partinės grupės susirinkimai, kuriuose buvo svarstomi aktualūs gamybiniai klausimai dėl socialistinių įsipareigojimų priėmimo, dėl traktorių ir žemės ūkio mašinų techninės apžiūros rezultatų, apsvaistytas „Anykščių šilelio“ bei „Gimtosios žemės“ kolūkių mechanizatorių kreipimasis į visus rajono mechanizatorius. Partinės grupės susirinkimai buvo atviri ir ne vienas jų priminė gamybinius pasitarimus. Nė karto per ataskaitinį laikotarpį par-

jo TSKP narys Jonas Diliūnas, kad reikėjo komunistams sutelkti didesnę dėmesį į mechanizatorių drausmės, gamybos kultūros klausimus. Reikėjo grupės nariams kryptingiau šefuoti jaunuosius mechanizatorius, įtaigiau perduoti jiems savo turtingą gamybinę patirtį.

Pranešime ir komunistų pasisakymuose daug dėmesio buvo skiriama svarbiausiam egzaminui žemdirbių gyvenime — sėkmingam derliaus dorėjimui. Komunistai atkakliai ieško išeities, kaip ge-

kantys šlapi grūdai, jų atliekos, tuo laikotarpiu turima kitų kultūrų susmulkinta žalią masę. Laboratoriniais duomenimis, šiaudainis turi 0,24–0,28 pašarinio vieneto. Peniniems galvijams jo sušerama iki 20–30 kg ir gauti geri priešvorai.

Smulkintų šiaudų 10–20 proc. galima pridėti ir silosuojuant kukuruzus, runkelių lapus ar kitus sultingus augalus. Šiaudų ar pelų priedas sugers išsiskyrusias sultis, ir maisto medžiagų nuosioliai bus mažesni.

Z. Zukauskienė
Gyvytininkystės instituto mokslinė bendradarbė

Vanda Stankevičienė niekuomet neieškojo lengvesnių darbų. Nesiskundė, kad sunkoka dirbti laukiniškystėje, kad nelengva kurvių melžėjos duona. Visur ji dirbo ryžtingai, pasiaukojamai. Dabar Vanda M. Melnikaitės kolūkyje ketvirtus metus prižiūri 2–4 mėn. paršelius. Ir šioje fermoje apie V. Stankevičienę tegalima išgirsti vien gerus žodžius. Ji ne kartą pelnė geriausios ūkio paršelių prižiūrėtojos vardą, tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja. Per šiuo metų pirmąjį pusmetį Vandos Stankevičienės prižiūrimi paršeliai per parą vidutiniškai priaugdavo po 397 gramus.

Vyt. Bagdono nuotr.

Specialistas
Valeria

Šią vasarą dėl nepalankių sąlygų šieno daug kur paruošta mažiau, negu buvo planuota. Ne visuose ūkiuose greitai pilnėja ir šienainio bei siloso tranšėjos. Nemažas pašarų rezervas — šiaudai, kuriuos būtina išsaugoti ir

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. VIII. 18

Šiaudus — pašarui

kaip galima geriau paruošti gyvulių šėrimui.

Paprasčiausias šiaudų ruošimo būdas — jų išdžiovinimas, tačiau tai ne visada patiseka padaryti, ypač, jei numami ne visai pribrędę, drėgnesni javai. Sunkiau sekasi džiovinti šiaudus, kai javai su įsėliu, nors šiuo atveju šiaudai būna maistingesni ir gyvulių noriau ēdami.

Respublikos ūkinose kasmet daugiau pagaminama šiaudainio. Šį pašarą galima ruošti ir nepalankiu oru, kai šiaudai drėgni. Smulkintų šiaudų (su įsėliu ar be jo)

drėgnumas turėtų būti apie 40 proc. Jei šiaudai sausesni, jie sudrėkinami vandeniu, o dar geriau — melasos tirpalu arba išrūgomis. Kai šiaudai turi 75–80 proc. sausų medžiagų, tonai jų reikės pridėti 150–200 kg vandens ar melasos tirpalo. Melasos priedas gali sudaryti iki 3–5 proc. šiaudų svorio, karbamido — 0,5 proc. Tranšėjos viršų reikėtų užpildyti 50 cm storio smulkintų kukurūzų sluoksniu, gerai suspausti, uždengti plėvele, o ant jos užberti durpių. Jei plėvelė dengiama šiaudais, ją gali

sukapoti pelės.

Iš grynų šiaudų pagaminto šiaudainio maistingumas artimas vasarinių ar žieminių javų šiaudų maistingumui, tačiau gyvuliai jį noriau ēda, negu šiaudus.

Šiaudainiu dažniausiai šeriami penimi galvijai, 6–12 mėn. priaugliui duodant po 8–12 kg, 12–18 mėn. — iki 15–16 kg. Tinka šiaudainis ir vyresnio amžiaus telyčioms bei mažesnio produktyvumo melžiamoms karvėms.

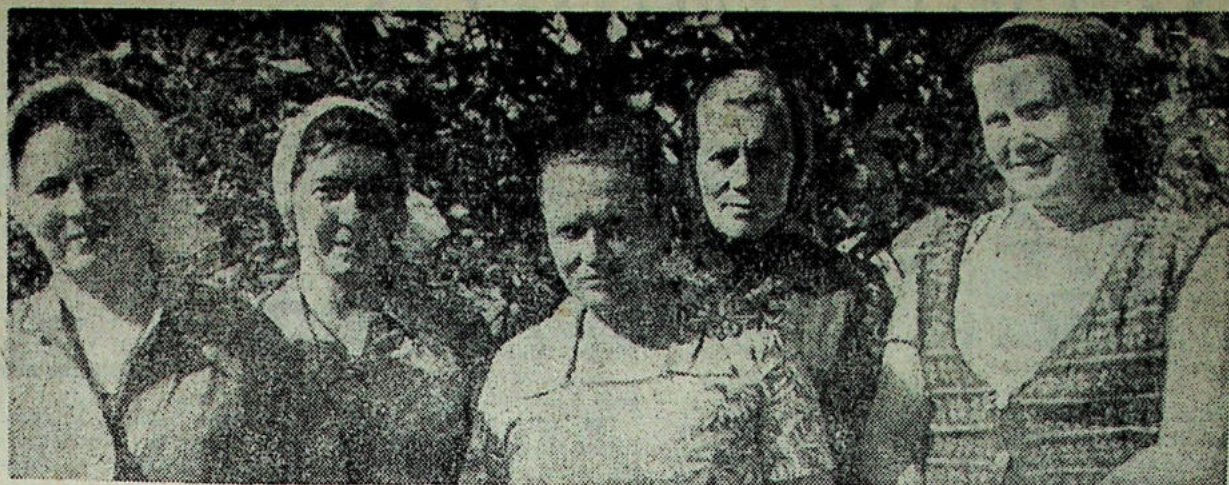
Lietuvos Gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto Baisogalos eksperimentiniai-

Darbščiosios laukininkystės darbuotojos

Nors našė technika dirba kolūkiuose, bet be rankų darbo visvien dar neįmanoma apsieiti. Kiekviename ūkyje daug gražių žodžių galima išgirsti laukininkystės darbuotojų adresu.

Besikalbant su „Anykščių šilėlio“ kolūkio pirmininko pavaduotoju gamybos reikalams Alvydu Diečium, jis vis minėjo geriausiųjų pavardes. Jų tarpe buvo ir pirmos iaukininkystės brigados moterys. Tai Ona Zemaitienė, Paulina Tylienė, Bronė Palubinskienė, Emilija Kaluokienė, Zosė Stenulienė. Kokie tik darbai būtų moterims pavadami, jos visas užduotis įvykdys kuo puikiau. Vasarą šios darbščios laukininkės, kurias matome nuotraukoje, daug pasidarbo ruošiant pašarus.

Vyt. Bagdono nuotr.

Milicijos inspektorius užrašus pavarčius

Vielos pardavėjas

— Tėvai, pirk vielą!

Į pilietį žūrėjo nepažįstamos, įžūlios akys.

— Kokią vielą? — sutriko nelaukai užkalbintas žmogus.

— Anava! — akiplėša motelėjo ranka į šalia buitinio gyventojų aptarnavimo augantį medį. Prie šio kadastro iš kažkur užsilikęs vielagalys...

Žmogus vis dar nesusigaudydamas dairėsi aplink — juk buvo pats vidurdienis, vi-

Mechanizacijos kleme žydi gelės

„Lenino keliu“ kolūkio mechanizacijos kiemas dabar skendėte skendi žalumynuose, gelėse. Daug gėlių pasodinta ir prie ūkio dispečerinės pastato. Jas prižiūri, laiku nuravi, palaisto valytoja Valė Baltušienė. Gelės puošia ir čia pat įrengtus vaizdinės agitacijos stendus, garbės lentą, kurioje patalpintos meistro-reguliatoriaus Broniaus Čėčio, mechanizatorių Jurgio Raščiaus, Jono Pajarsko, Albino Skrebės, Broniaus Kovo, liukėjo Vlado Rimšos nuotraukos.

Didelį dėmesį skirdami grožiui, žalumynais ūkio mechanizatoriai, vairuotojai mechanizacijos kieme taip pat nuolat palaiko tvarką ir švarą.

B. Vytaitis

Redakcija gavo „Nevežio“ kolūkio Pilviškių kaimo gyventojų laišką, kuriame buvo skundžiamasi dėl blogo kelio. Kadangi juo važiuoti labai sunku, Pilviškių pieno priėmimo punkte jau kuris laikas pienas nesuperkamas.

„Nevežio“ kolūkio pirmininkas J. Karvelis redakcijai pranešė, kad minimas kelias pravažiuojamų arklių yra patenkinamas. Oks kapitališkai atremontuoti šį kelią neturi galimybių. Kolūkiečiai T. Me. dišauskui išskirtas arklys. Pienas dabar surenkamas.

sur pilna žmonių. O suirzęs „pardavėjas“ nekantravo: — Mikliai trauk pinigine, teks už pirkinį apsimokėti, — ir vėl įžūliai nusiviepe.

Sitokių netikėtų būdų užpulto piliečio garbei reikia pasakyti, kad jis netruko atsikvošėti ir čiupo įžūlų bernaitį už pakarpas... Su-prantama, jog tolesnis veiksmas iš centrinės miesto aikštės persikėlė į rajono vidaus reikalų skyrių.

Kas tas „divyris“? Dvidešimt devynerių metų anykštėnas Algimantas Navašinskas. Aukštąjį išsilavinimą turintis vyras jau trejetas mėnesių kaip „atostogauja“ tėvukų pastogėje, o kad vieš-nagė būtų dar turiningesnė, štai susimanė viela „paprė-kiauti“...

Ano rugpjūčio vidurdienio nutikimo pabaiga tokia: kad gimtinėje nuobodžiaujančiam diplomuotam inžinieriui dar labiau neprailgtų, atitinkami organai pasirūpino Navašinsko laisvalaikį kiek pajvairinti — dešimčiai parų į rankas įbruko šluotą.

Nelinksmi pasilinksminimai

Į rajono vidaus reikalų skyrių kreipėsi gintarietis V. B., nusiskųsdamas, jog Zavesiškyje vykusių šokių metu prie jo prikibo, viešai

užgauliojo ir apstumdė toje pačioje Kavarsko apylinkėje gyvenantis Alvydas Zemaitis...

Ko tarp jaunų nepasitaiko, bet šiuokart platesnio istorijos pagarsinimo prašosi jau vien tas faktas, jog Zemaitis kumščiais švaistėsi ir blevyzgojo viešojoje vietoje. Dar daugiau — ten, kur jaunimėlis suėjo šventvakario praleisti. Kaipgi šitaip?

— Zavesiško kultūros namai jau senokai neveikiantys, jiems nebeskiriami darbuotojai, lėšos ir pan. Niekas nesiūlo užrakinti jų duris ar užkalti langus, bet jeigu „Gintaro“ kolūkis leidžia čionai jaunimui rinktis, tai pirmiausia privalo pasirūpinti bent elementariausia tvarka, kultūra šokių vakare, — taip išdėstė savo nuomonę Anykščių rajono kultūros skyriaus vedėjas St. Siaurusaitis.

Su tuo nesutikti negalima — sustambinus ūkius, rajone atsirado ne vieni kultūros namai, kurie prarado perspektyvą tapti tikrų ir gyvybingų vietos kultūrinio gyvenimo židiniu. Taip atsitiko ir Zavesiškyje. Tiesa, kadangi pastaruoju metu gintarietiai remontuoja savo centrinius Janušavos kultūros namus, tai niekas nesmerkia, kad kartais savaitgalyje jauniesiems atveriamos durys Zavesiškyje. Bet tuo rūpestis jaunimu neturi užsibaigti.

Vargu, ar čia kada užsukdavo ūkio draugininkai, nes antraip būtų pastebėję, kad iki pačių paryčių trunkančių šokių dalyvių pagrindinį būrį sudaro dar beušių vaikinukai ir iš paauglystės metų neišaugusios mergaitės, kad sykiomis čia nesidrovima už pakampės butelį svaigalų išgerti, nusikeikti, prieš draugą užsimoti...

Kiek ilgai Zavesiškyje bus šitaip „linksinamas“, paskutinį žodį reikia manyti, tars „Gintaro“ kolūkio vadovai. Na, o rajono liaudies teismas savąjį jau tarė: už neleistiną chuliganišką elgesį šokių vakare Alvydas Zemaitis nubaustas septynių parų areštu.

Nenusisekusi „operacija“

Iš pirmo žvilgsnio tas pirkėjas niekuo nesiskyrė iš kitų. Jei vieni, užsukę į Anykščių universalinės parduotuvės avalynės skyrių, priekabių žvilgsniu nužvelgia pardavimui išstatytos avalynės pavyzdžius ir vėl žingsniuoja atgalios, tai kiti, žūrėk, tuos pačius batus aunasi, matuojasi... Įprastas, kasdienis reiškinys, gimęs vienos iš pažangiausių prekybos formų — savitarnos — įdiegimo dėka.

Taigi, Anykščių ATĮ statybininkas Kęstutis Gindrėnas iš pirmo žvilgsnio niekuo nesiskyrė iš margo pirkėjų pulko. Nebent išrankiu savo skoniui: matavosi vienus batus, antrus, tačiau nieko taip ir neišsirinko. Bet dar senoliai kalbėjo, jog dėl skonio, tuo labiau kai tau tik dvidešimt metelių, nesiginčijama... Ir vis tik, kai išrankusis Kęstutis pasuko prie išėjimo iš avalynės skyriaus — čia buvo smarkiai susiginčyta. Todėl, kad šelmis vaikinas sumanė akylas prekybininkes apstatyti: besimatuodamas ir besiraukydamas „dėl siauro avalynės pasirinkimo“ tuo pat metu savo panešiotus batus kyštelėjo po lentyna, o pats lyg niekur nieko apsiavė naujais. Beliko nutaisyti rimtą miną ir žingsniuoti pro duris...

Ir vis tik namo Gindrėnas pargrįžo su senuoju savo apavu. Be to, nauji batai, kuriuos jis mėgino išnešti, pilnai nekainavo ir 30 rublių, o čia pat parduotuvėje įvykęs viešas liaudies teismo posėdis nenusisekusią gudruolio „operaciją“ įvertino 50 rublių bauda. Kaip toj liaudies dainoj: anei dūdos, anei skripkos...

V. SEREIKA,
G. PYLA

Šalies šiokiadieniai

● Armėnijos atominės elektrinės statytojai pradėjo montuoti antrojo reaktoriaus tuotli antrojo reaktoriaus įrengimus. Šiuo metu respublikoje per metus pagaminama daugiau kaip 12 milijardų kilovaitalandžių elektros energijos. Baigus statyti atominę elektrinę, šis skaičius viršys 16 milijardų.

● Greitai gėdės šienapjovės KSG-2,1, pradėtos gaminti Liubercų Uchtomskio žemės ūkio mašinų gamykloje Pamaškovje, įgalina per pamainą nušienauti maždaug 12 hektarų plotą. Jos tinka šienavimui ir kalnų šlaituose bei kalvose.

● Lozovajos mašinų gamykloje pradėti gaminti išardomi šiltnamiai, kuriuose galima efektyviai panaudoti žemės ūkio techniką. Po stikliniu stogu — dešimt tūkstančių kvadratinų metrų.

● Optinis įtaisas, kurį sukūrė Gruzijos mokslininkai, dvigubai palengvina traktoriaus vairavimą, pagerina darbų kokybę. Mašinos bent kiek nukrypęs nuo nurodyto kurso, įtaisas išsijungia signalus į elektroninių schemų bloką, esantį traktoriaus kabinoje.

● Nižnevarlouske — didžiausiam Vakarų Sibiro naftos centre pradėtas statyti 80 tūkstančių kvadratinų metrų šiltnamiai. Šiltnamiai tampa įprastine Tiūmenės šiaurės industrinio peizažo dalimi. Jie statomi prie naftos ir dujų verslovių, poliarinėje tundroje, pelkėtoje taigoje, kompresorių stotyse. Augalų apšildymui naudojamos pramoninės šilumos atliekos.

● Primorės melioratoriai Prichankajaus žemumos šiaurėje pradėjo įsisavinti žemes naujam Rusanovskio tarybiniam ryžininkystės ūkiui. Artimiausiais metais krašte planuojama įkurti 28 tarybinius ūkius, kuriuose kasmet bus išauginama 400 tūkstančių tonų ryžių.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. VIII. 18

PO PIETŲ LIETUVĄ

Iš įdomių kelionių sugrįžus

Gamtą, jos grožis teikdavo ir teikia žmogui be galo daug džiaugsmo. Ji yra tarsi gaivinantis šaltinis, išgydantis žmogaus fizinį ir juo labiau dvasinį nuovargį, ug-dantis estetinį jausmą. Pasigrožėli gamtos ir žmogaus rankomis sukurtos jaukios aplinkos grožiui — tokiu tikslu LSD Anykščių skyriaus gelininkams ir buvo suruošta pažintinė ekskursija po pietų Lietuvą.

Pakeliui užsukome į Dainavos gyvenvietę, esančią Ukmergės rajone. Prieš mūsų akis puiki Leonpolio tarybinio ūkio gyvenvietė, išgrąžėjusi žiedais ir gausiais želdiniais. Kur tik pažvelgi, visur pamatai rūpestingai prižiūriną veją, gėlynus, dekoratyvinius medelius ir krūmus.

Maršrutas mus nuvedė į Kaišiadoris, kuriuose susiformavo gražios aplinkos tvarkymo tradicijos. Puikus mies-

to centro išplanavimas ir pavyzdingas apželdinimas galėtų būti grožio etalonu visiems rajono priklausomybės miestams. Labai įsimintinas miesto parkas, gausus skverais, gėlynais ir nepaprasta švara. Nemažai mieste pavyzdingai tvarkomų sodybų, pažymėtų kukliomis medinėmis lentelėmis Ziežmariniuose (Kertaus g. Nr. 8) aplankėme gražiausią Kaišiadorių rajone sodybą, kurios šeimininkas Bronius Siaučius yra mūsų žemietis, kilęs nuo Rubikių ežero. Išraiškingo reljefo fone atraminės lauko akmenų sienelės, pavieniai įdomūs akmenys, žalia veja, gėlynai, baseinas su vandens lėlijomis, dekoratyviniai medeliai ir krūmai. Žemiausioje sodybos vietoje tyvuliuoja nemažas natūralus lvenkinys, į kurį įteka akmenuotu dugnu dirbtinis upeliukas. Čia, šeimininko žodžiais tarant, yra miniatiūrinis Rubikių ežeras su Urvenos upeliu.

Sia nuostabią sodybą išplanuoti padėjo Kaišiadorių rajono architektūros darbuotojai.

Pagaliau pasukome į padavimais apipintą, dainomis apdainuotą Dainavos kraštą. Važiuodami į Punią, pro autobusų langus stebėjome ant kalvelių išsidėsčiusias sodybas, apsodintas medžiais šalikelėmis. Simtamečių beržų alėja lydėjo mus iki pat jaukios Puntos gyvenvietės.

Cia pat ir garsusis Margio piliakalnis.

Staciū šlaitu pakylame į piliakalnį, esantį Nemuno ir Punelės upelių santakoje. Nuo piliakalnio atsiveria įspūdingiausi Nemuno vaizdai, čia pat esantis Puntos šilas. Prisiminėme rašytojo Vinco Krėvės žodžius: „Daugel mūsų tėvynėje yra puikių ir gražių vietų, daugel yra šalių, kurios pagarsėjo senų tėvėlių darbais, bet tarp jų visų gražiausia Dainavos šalis...“

Kelionės maršrutas atvedė

į Dainavos sostinę — Alytų. Sausi panemunės pušynai, vaizdingos kalvos, žvilganti senojo Nemuno juosta nepaprastai puošia miestą. Nesitenkindami gamtos dovanomis, daug žaliųjų plotų apie miestą ir miesto centre sukūrė džiukai. Jų pasididžiavimas — senas Alytaus miesto parkas, kuriame auga 72 medžių ir krūmų rūšys ir daug rožių. Gražiausios miesto sodybos išsidėsčiusios panemunės pušyne. Aplankėme erdvią A. Matulevičienės sodybą, Basanavičiaus g. Nr. 17. Žalios vejos fone čia žydi daug rožių. Namo sienas puošia stambiažiedės raganės. Čia pat ošia simtametės pušys. Daug grožio ir vertingų gėlių pamatėme J. Tumo-Vaižganto gatvės Nr. 4 ir Nr. 6 Mildos Ruseckienės ir Albino Vidūnienės sodybose. Albina Vidūnienė — LSD

nikeltai 4 psl.

PO PIETŲ LIETUVA

atkelta iš žemės

Alytaus tarybos gėlininkų sekcijos pirmininkė pagrįstai džiaugiasi savo gėlynais.

Romantiškos J. Tumo-Vaižganto gatvės gale, Nemuno pakrantėje apžiūrėjome Alytaus skydinį namų kombinato pastatytus eksperimentinius gyvenamuosius namus, taip vykusiai pritačiusius prie aplinkos.

Aplankėme seniausią gėlininkų sekcijos narį, didelį gamtos mylėtoją bei gerbėją Petrą Dumbliauską, kuris gyvena Užubalių kaime, netoli Akyšaus. Nors šeimininkui jau virš 80 metų, jis žvaliai su pelnytu pasididžiavimu apžvelgia savo gėlyną, kurį prižiūrimas gyvatvoriais, didžiulėmis sidabrinėmis eglėmis, kurių sodyboje pasodinta 1938 metais. Klėtėlėje jo pačio rankomis įrengtas gamtos muziejus. Čia sukauptos įvairiausių paukščių ir žvėrelių iškamšos, medžio drožiniai, literatūra ir knygos gamtinės tematika. Ekspонатams jau ankštoka klėtėlėje, bet jų savininkas kupinas planų muziejų papildyti.

Asfalto juosta vedė mus į Druskininkus. LSD Druskininkų tarybos pirmininko J. Cesnavičiaus lydimu, apžiūrėjome gražiai tvarkomą „Ryto“ kolektyvinį sodą. Aplankytose sklypuose matėme daug gražių įrengtų gėlynų, puikių baseinų su vandens lėlijomis, originalių mažosios architektūros statinių, skoningai įrengtų poilsio kampelių.

Rytojaus dieną skyrėme pažinti su Druskininkais. Aplankėme M. K. Čiurlonio muziejų, apžiūrėjome pasakų namelį „Girios aidas“ ir eilulio klėtėlę.

Prie Druskininkų miesto aplinkos puošimo daug prisideda ir vietos gyventojai. Prie visų gyvenamųjų namų matosi tik gražiai įrengti gėlynai, dekoratyviniai želdiniai ir žaliuojanti veja.

Ir štai mes jau važiuojame Sūduvos keliais į Kauną. Pakelii viena gražiausių Lietuvoje Zelsvelės kolūkio gyvenvietė. Zelsvelės kolūkis garsus ne tik puikia laukų melioracija, bet ir gėlėmis.

Kapsuko mieste, Angariečio g. Nr. 147 aplankėme S. ir V. Kaleinikų sodybą, kuriai pripažinta pirmoji vieta respublikoje. Erdvios, gerai prižiūrimos vejos fone puikus baseinas su vandens lėlijomis, prie jo daugiamečių gėlių derinys, gražios formos akmuo. Sodybos pakraščiais išdėstytos kitų daugiamečių gėlių ir žolių grupės. Sau linkamą vietą randa dekoratyviniai krumai ir medeliai. Palyginti augalų ir gėlių daug, bet vaizdas nepakartojamai gražus.

Panašiu principu puošiamos ir kitos gražiausios Kapsuko miesto sodybos. Sūduvos krašte mažiau yra ežerų, todėl suvalkiečiai moka gražiai įkomponuoti savo sodybose gana didelius vandens baseinus.

Džiaugėmės apsilankę Kapsuko MMSV „Lakštingalos“ kolektyvine sode, kuris yra vienas gražiausių respublikoje. Genovaitės ir Algimanto Venslovų sklypelis pripažintas pavyzdiniu. Čia žalios vejos fone įrengtas nemažas vandens baseinas, gražiai sukomponuoti augalai ir akmenys tarytum natūralioje gamtos aplinkoje. Patogiai išplanuoti takai, daug vertingų dekoratyvinių krūmų ir medelių. Savitai gražūs yra Juozo Jasiulevičiaus, Jono Šeškevičiaus ir kitų ko-

lektyvinio sodo narių sklypeliai. Juose savo išmonei ir kūrybiškumui sklypelius įsimeinai. Kai išreiškia medžio drožiniais, metalo dirbiniais, taisydami įvairią mažąją architektūrą, įdomiai komponuodami augalus ir akmenis.

Prieš išvykdam iš Kapsuko, miesto kapinėse aplankėme liaudies rašytojos Julijos Zemaitės ir seserų revoliucionierių Laukaitių kapus.

Tolimesnis maršrutas mus vedė į Prienus.

Cia mus pasitiko LSD Prienų skyriaus valdybos pirmininkas J. Eidukevičius. Prienai panašūs į Anykščius, čia poeto Justino Marcinkevičiaus ir rašytojo Vytauto Bubnio gimtinė. Aplankytos gražiausios Igno Lapalos (M. Melnikailės g. Nr. 44) ir Zvirblio (K. Poželos g. Nr. 56) sodybos taip pat prūnė anykštiečių.

Iš Prienų beržais apsodintu keliu pasiekėme Birštoną, garsų savo gydyklomis, purvoniomis ir mineraliniais šaltiniais. Gražiausias kurortinio miesto sodybas radome Gorkio gatvėje Nr. 15 ir Nr. 17. Juose šeiminkai Edvardas Pliuskevičius ir Romas Matusevičius. Ypač daug grožio sukaupta Romo Matusevičiaus sodyboje: daugybė rožių, stambiažiedžių raganių, įvairiausių vaismedžių. Birštono mieste labai daug pavyzdinių apželdintų sodybų. Miesto centre mus sužavėjo didžiulis baseinas su vandens malūnu, kurį sukūrė Boleslovas Stašaitis.

Atsigaivinę Birštono mineraliniu vandeniu, pasukome senosios Lietuvos sostinės — Trakų link. Pusiaukelėje Aukštadvaris — jaukus Dūkijos aukštumų miestelis. Jo aplinkose net penki ežerai ir Verknės upė. Laiko stoka neleido aplankyti turistų mė-

giamo Aukštadvario landšaftinio draustinio, mokytojo Motiejaus Venzausko kraštotyros muziejaus ir liaudies meistro Jono Kasperavičiaus medžio skulptūrų, sustatytų Navos ežero pušynėlyje. Reikia tikėtis, kad Aukštadvaris pateks į būsimą gėlininkų ekskursijų maršrutą.

Trakų pilyje apžiūrėjome Istorijos muziejų. Trakai įsikūrę keturiolikos ežerų salose ir pakrantėse, iš visų pusių apsupti vandens ir nuostabių vaizdų. Ypatingai gražus reginys atsiveria nuo pilies kuorų.

Artėjant vakarui, skubėjome į Vilnių, kur Marcinkevičiaus g. Nr. 7—1 aplankėme agr. B. Krinkelio sodybą, kuriai pripažinta trečioji vieta respublikoje. Jaukią sodybą puošia skulptorės Veronikos Vildžiūnaitės medžio skulptūra „Lietuvė su tulpe“ ir šeimininkų dukters sukurta keraminė grupė „Seima“.

Paskutinį šios puikios ekskursijos po pietų Lietuvą puslapi užvertėme Onos ir Petro Balčikonų sodyboje Avizieniuose. Šiai sodybai pelnytai pripažinta iš kaimo sodybų pirmoji vieta respublikoje.

Grįžome iš ekskursijos kupini neišdildomų įspūdžių. Tokios rūpestingai paruoštos ekskursijos dvasiškai praturtina kiekvieną jos dalyvį, ugdo inelę Tėvynei ir žmonėms, kurie ją puošia.

Alb. Cerniauskas
LSD Anykščių tarybos sodininkų sekcijos pirmininkas

SPORTAS

Išvykoje

Anykščių „Automobilisto“ futbolininkai buvo išvykę žaisti antrojo rato eilinių LTSR „Nemuno“ aukščiausios grupės futbolo varžybų į Tauragę. Ten jie susitiko su vietos „Tauro“ futbolo komanda.

Pranašesni buvo aikštės šeimininkai. Jie ir laimėjo rungtynes rezultatu 3:0.

A. Nemunaitis

Mirus LIUDUI MISIŪNUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.
„Svlturio“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

Mirus LEONORAI MATULIENEI, liūdesio valanda, reiškiamas nuoširdžiai užjaučiamas velionės šeimai ir artimiesiems.
„Ateities“ kolūkio valdyba

Liūdesio valanda, mirus vyrui, nuoširdžiai užjaučiame ANELE MATULIENE.
Anykščių sviesto gamyklos gamybinės brigados darbuotojai

Klėta žuvoni

„SUSITIKIMAS ŽIEMOS PABAIGOJE“

Baltarusių filmas apie žurnalistus, nors čia nagrinėjamos ne tiek darbo, kiek asmeninio redakcijos atsakingos sekretorės Gubarevos (akt. Larisa Lužina) gyvenimo problemos.

„Gubarevos vyras negrįžo iš karo, geologė dukra žuvo autoavarijoje. Visa gyvenimo viltis jai buvo darbas ir mažas anūkelis. Slėpdama širdyje didžiulį skausmą, ji liko nesuprasta darbo draugų, o vieną kartą žentas išsivežė ir anūkelį.

Filmo tikslas parodyti, kokie mes dar dažnai esame nepastabūs ir nejautrūs kito pergyvenimams, ir kaip nemokame vieni kitų užjausti ir saugoti.

„GRAN — PRI“

Nuotaikingas norvegų lietuvių filmas, kur pagrindiniai herojai — gabūs liaudies meist-

rai, sugebantys patys netgi mašiną pasigaminti ir su ja dalyvauti fantastiškose automobilių lenktynėse.

Filmas labai samojingas linkimas, lėlės išraiškingos. Jis, be abejonės, patiks ir mažiems, ir dideliems.

„TVARKARASTIS PORYTOJUI“

Baltarusių filmas apie mokyklą, kurioje mokosi gabūs fizikai ir matematikai vaikai. Šioje mokykloje nėra tinginių ir nedrausmingų. Čia visi mokytojai — mokslo daktarai ir kandidatai. Bet problemų, pasirodo, yra ir čia — būsimieji mokslininkai visų pirma turi užaugti gerais žmonėmis, turi mylėti ne tik matematiką, bet ir poeziją, žavėtis ne tik mokslu, bet ir grožiu.

Įrodinėdami šiuos svarbius dalykus, filmo scenaristė Nina Fomina, režisierius Igoris Dobroliubovas, populiarūs aktorai Olegas Dalis, Margarita Terechova pasirinko linksmą intonaciją, sukūrė nuotaikingą filmą.

J. Valčekauskienė

Redaktorius ST. VINCIUNAS

ALVINAI MISIŪNIENEI
Tegu nuoširdūs užjaučiamos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, netekus mylimo vyro.
„Svlturio“ kolūkio profsąjunginė organizacija

LEOKADIJAI SEMENIENEI
Tegu nuoširdūs užjaučiamos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui.
Anykščių autobusų stoties darbuotojų kolektyvas

MYKOLUI SABALIAUSKUI
Giliaus liūdesio valanda, mirus mylimam mamyteli, nuoširdžiai užjaučiamas velionės šeimai ir artimiesiems.

VIRGILIUI VAICIULIUI
Giliaus liūdesio valanda, mirus mylimam mamyteli, nuoširdžiai užjaučiamas velionės šeimai ir artimiesiems.

VIRGILIUI VAICIULIUI
Tegu nuoširdūs užjaučiamos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam mamyteli.
Kurklių kolūkio kontoros darbuotojai

ALVINAI MISIŪNIENEI
Giliaus liūdesio valanda, mirus mylimam vyrui, reiškiamas nuoširdžiai užjaučiamas velionės šeimai ir artimiesiems.

Sveikiname

Panevėžio automokyklos Anykščių filialo vadovus ir kursantai

SVEIKINA

IRENA ZAJAUSKAITE ir SIGITĄ BALTRONĄ, su tuoktuvų proga.
Linki jiems tyros šeimyninės laimės.

Pasveikiname

„Puntuko“ kolūkiui reikia lingas kasininkas.
Kreiptis į kolūkio valdybą arba skambinti telefonu 5-11-92.

Pirmininkas

Skelbiame moksleivių priėmimą į Anykščių RVKS prekybos mokyklą.
Dokumentų priėmimas šit metų rugsėjo mėn. 14 d.

Kreiptis į mokyklos direktorių arba skambinti telefonu 5-11-46, 5-24-62.

Direktorius

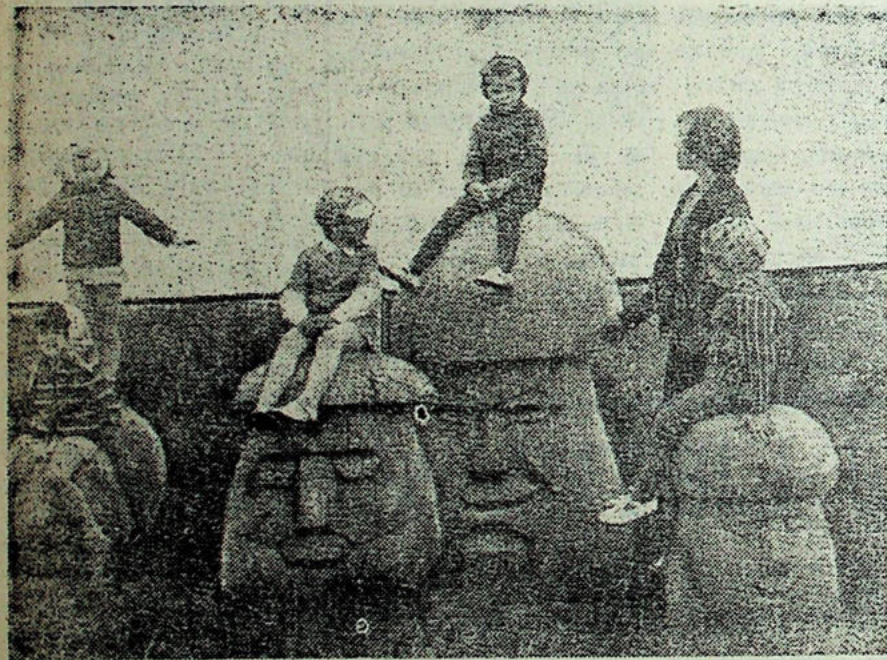
Atleiskite

Nuoširdžiai dėkojame Svėdasių apyl. ligoninės kolektyvui, Svėdasių kolūkio valdybai, partinei organizacijai, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums laidojant Laimutį Brazauską.

Zmona, motina ir vaikai

PETRUI RAMANAUSKUI
Tegu nuoširdūs užjaučiamos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam broliui JUOZUI.

„Už taika“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Tikra pasakų karalystė galima pavadinti Kėdainių rajono Antano Sniečkaus kolūko vaikų darželį. Jau iš tolo matyti pasakų motyvais išsiskiriantys stulpai, atėjusįjį sveikina pasakų nykštukai. Žaidimų aikštelėse — daug įvairių žvėrelių, ištrolių iš gžuolų kamienų. Čia dygsta ir grybai — milžinai, linksmi sukasi karuselė.

Prie vaikų darželio iškilusios kelios dešimtys medžio skulptūrų — tai pirmas toks darbas, kurį Lietuvos TSR liaudies meno draugija atliko pagal šefavimo sutartį, sudarytą su Antano Sniečkaus kolūkiu. Neseniai dvidešimt respublikos liaudies meistrų — mėgėjų numezgė mažiesiems įvairių žaislų.

NUOTRAUJOJE: darželio vaikai su auklėtoja S. Bradauskaite prie medinių skulptūrų.
A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdina rotacinė mašina Indeksas 67352
Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1379